

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 133/12
Luxemburg, 18 oktober 2012

Arrest in zaak C-428/11
Purely Creative e.a. / Office of Fair Trading

Agressieve praktijken van handelaars die bij de consument de bedrieglijke indruk wekken dat hij al een prijs heeft gewonnen, terwijl hij bepaalde kosten moet maken om deze te ontvangen, zijn verboden

Deze praktijken zijn verboden, zelfs indien de kosten die de consument dient te dragen, minimaal zijn ten opzichte van de waarde van de prijs of de handelaar geen enkele winst opleveren

Het Unierecht¹ beschermt de economische belangen van de consumenten door oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens hen te verbieden. Het verbiedt de ondernemingen met name de bedrieglijke indruk te wekken dat de consument al een prijs heeft gewonnen of zal winnen dan wel door een bepaalde handeling te verrichten een prijs zal winnen of een ander soortgelijk voordeel zal behalen, als de consument in feite een bedrag moet betalen of kosten moet dragen indien hij stappen wil ondernemen om in aanmerking te kunnen komen voor de prijs of voor een ander soortgelijk voordeel.

Deze zaak betreft een geschil tussen enerzijds vijf Britse ondernemingen die gespecialiseerd zijn in de verspreiding van reclamebrieven en verschillende personen die in dienst waren van deze ondernemingen, en anderzijds het Office of Fair Trading (OFT) dat belast is met de handhaving van de consumentenbeschermingswetgeving in het Verenigd Koninkrijk, in het bijzonder wat de door de handelaars toegepaste praktijken betreft.

Het OFT heeft tot deze handelaars een bevel gericht tot staking van hun praktijken die erin bestonden de consument individueel geadresseerde brieven, kraskaarten en andere in kranten en tijdschriften opgenomen reclamebijvoegsels te doen toekomen. Daarmee werd de consument meegedeeld dat hij recht had op een prijs of een voordeel, variërend van prijzen van aanzienlijke waarde tot prijzen van louter symbolische waarde. Om te zien wat hij had gewonnen en om zijn prijsnummer te verkrijgen, kon de consument kiezen uit verschillende mogelijkheden: ofwel een zeer duur telefoonnummer bellen, ofwel een sms-dienst gebruiken, ofwel de informatie per gewone post ontvangen (deze laatste methode was minder prominent weergegeven). De consument werd geïnformeerd over de kosten per minuut en de maximumduur van het telefoongesprek, maar niet over het feit dat de onderneming die hem de reclame had toegezonden, een bepaald bedrag van de kostprijs van de oproep ontving.

Zo boden bepaalde promoties bijvoorbeeld cruises op de Middellandse Zee aan. Om deze prijs te ontvangen, was de consument verplicht tot betaling van onder meer de verzekeringskosten en extra kosten om over een kajuit met één of twee bedden te beschikken. Hij diende ook zelf alle maaltijden en drank tijdens de reis te betalen, net als de haventaksen. Zo hadden twee koppels van twee personen 399 GBP per persoon moeten uitgeven om aan deze cruise te kunnen deelnemen.

Zoals de betrokken handelaars in de door hen bij het Hof van Justitie ingediende opmerkingen hebben uiteengezet, hechten zij groot belang aan bijgewerkte databanken van deelnemers die de promoties met toekenning van prijzen mogelijkwerwijs zullen beantwoorden, aangezien deze gegevens kunnen worden gebruikt om andere producten aan de consumenten aan te bieden, of

¹ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt (PB L 149, blz. 22).

kunnen worden verkocht aan andere ondernemingen die hun eigen producten wensen aan te bieden.

Het Hof is verzocht om zich uit te spreken over de vraag of dergelijke praktijken verenigbaar zijn met het Unierecht en meer bepaald over de vraag of de handelaars – zelfs maar minimale – kosten kunnen opleggen aan een consument aan wie wordt meegedeeld dat hij een prijs heeft gewonnen.

In het vandaag uitgesproken arrest oordeelt het Hof dat het Unierecht **een verbod stelt op agressieve praktijken die bij de consument de indruk wekken dat hij al een prijs heeft gewonnen, terwijl hij een geldsom moet betalen of bepaalde kosten moet maken om te vernemen welke prijs hij heeft gewonnen of om stappen te kunnen ondernemen om deze in ontvangst te nemen.**

Het Hof preciseert dat dergelijke praktijken **ook verboden zijn indien de aan de consument opgelegde kosten minimaal zijn ten opzichte van de waarde van de prijs** (bijvoorbeeld de kostprijs van een postzegel) **of de handelaar geen enkele winst opleveren.**

Bovendien zijn deze agressieve praktijken zelfs verboden wanneer de prijs kan worden opgeëist via verschillende aan de consument voorgestelde methoden, ook al is één daarvan gratis.

Het Hof verklaart ten slotte dat de nationale rechterlijke instanties bij de beoordeling van de informatie die wordt verstrekt aan de consument op wie deze praktijken zijn gericht, rekening moeten houden met de vraag in hoeverre deze informatie duidelijk en begrijpelijk is.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught 📞 (+352) 4303 2170